

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119013742
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119013742.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného U. V. H., na XX.XX.XXXX, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 04.12.2019 sp. zn. 3PP/122/2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13.02.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku zrušuje sa napadnuté uznesenie celom rozsahu. Podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku s použitím § 66 odsek 1, odsek 2, § 67 odsek 1 Trestného zákona sa žiadosť odsúdeného U. V. H., nar. XX.XX.XXXX, o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Nitre zo dňa 26.02.2016 č. k. 2T/6/2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 09.08.2016, sp. zn. 1To/28/2016, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že podľa § 66 ods. 1, ods. 2, § 67 ods. 1 Trestného zákona odsúdeného U. V. H., podmienenčne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 26.02.2016 sp. zn. 2T/6/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 09.08.2016, sp. zn. 1To/28/2016. Zároveň odsúdenému podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Okresný súd svoje stanovisko odôvodnil tým, že u odsúdeného boli splnené všetky podmienky podmieneného prepustenia v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona.

Odsúdený splnil prvú zákonnú (formálnu) podmienku, teda vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu dňa 20.10.2019, ako vyplýva zo skráteného výpisu klienta ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou.

Splnil aj prvú materiálnu podmienku, teda preukázal polepšenie vo výkone trestu plnením svojich povinností, a preto okresný súd konštatoval, že táto je splnená v plnom rozsahu, pričom okresný súd vychádzal z obsahu hodnotenia ÚVTOS, ktoré konštatovalo, že odsúdený sa počas výkonu trestu v predchádzajúcich ústavoch, počas výkonu väzby, ako aj v aktuálnom ústave správa na požadovanej úrovni, nevyvoláva konflikty, plní pokyny a príkazy príslušníkov, doposiaľ si vytvoril aj podmienky pre získanie dvoch disciplinárnych odmien a je pracovne zaradený. Odsúdený tiež v zmysle obsahu hodnotenia prejavuje kritický postoj k trestnej činnosti a bolo konštatované, že plní ciele stanovené programom zaobchádzania.

Splnil druhú materiálnu podmienku, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode. Okresný súd poukázal na hodnotenie odsúdeného vo vzťahu k resocializačnej prognóze, ktorá bola kvalifikovaná ako priaznivá. Aj obsah odpisu registra trestov odsúdeného, ktorý sa pred spáchaním trestného činu, pre ktorý aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, dopustil len jednej menej závažnej trestnej činnosti /sp. zn. 3T/36/1993 - § 224 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 (trestný čin ublíženia na zdraví z nebanlivosti)/, svedčí v prospech dôvodného očakávania vedenia riadneho života po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Ďalej okresný súd uviedol, že pokiaľ ide o aktuálne trestné stíhanie odsúdeného pre trestný čin vraždy, súd v súlade s jednou z nosných zásad trestného práva, ktorými je prezumpcia nevinu, neprihliadol na túto skutočnosť, ako na takú

okolnosť, ktorá by pri hodnotení resocializačnej prognózy odsúdeného, mala takú váhu, aby ju súd mohol vyhodnotiť v neprospech odsúdeného. V prípade odsúdeného je teda možné dôvodne očakávať, že po podmienечnom prepustení bude viesť riadny život, nakoľko v zmysle hodnotenia odsúdeného je možné konštatovať dovŕšenú nápravu páchatela a vyhodnotiť celkový pozitívny účinok výkonu trestu odňatia slobody na osobu odsúdeného.

Proti uzneseniu okresného súdu v zákonnej lehote podal sťažnosť prokurátor okresnej prokuratúry (č. I. 38 spisu), ktorú do konania sťažnostného súdu bližšie písomne odôvodnil (č. I. 78-79 spisu).

V písomnej sťažnosti uviedol, že čo sa týka splnenia prvej materiálnej podmienky § 66 ods. 1 Trestného zákona spočívajúcej v deklarovaní existencie stavu „preukázania polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu odňatia slobody“, prokurátor nesúhlasí s konštatovaním senátu okresného súdu, že táto podmienka je splnená v plnom rozsahu. Podľa názoru prokurátora je v danom kontexte nutné poukázať na hodnotenie Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, avšak je potrebné dať do pozornosti skutočnosť, že napriek tomu, že odsúdený plní a rešpektuje príkazy príslušníkov, nevyvoláva konflikty v radoch odsúdených, chodí riadne ustrojený a vo svojich veciach si udržuje primeraný poriadok, ešte sama o sebe nezakladá dôvod deklarácie „stavu polepšenia“ odsúdeného, t. j. splnenia prvej z dvoch materiálnych podmienok, nakoľko ide o jeho povinnosť správať sa vo výkone trestu odňatia slobody v rámci interných noriem ústavu, čo však samo o sebe ešte neznamená, že k prerodu jeho osobnosti skutočne aj, počas výkonu trestu odňatia slobody, prišlo. Prokurátor ďalej dáva do pozornosti skutočnosť, že odsúdený bol doposiaľ jedenkrát disciplinárne odmenený, a to dňa 17.07.2019, t. j. cca 3 mesiace pred splnením formálnej podmienky podmienечného prepustenia, pričom vzhľadom na výšku trestu aký mu bol uložený, možno konštatovať, že mal oveľa viac možností preukázať polepšenie, ktoré by bolo deklarované vyšším počtom disciplinárnych odmien. Ďalej prokurátor uvádza, že čo sa týka splnenia druhej materiálnej podmienky § 66 ods. 1 Trestného zákona spočívajúcej v existencii predpokladu, že odsúdený povedie na slobode riadny život, prokurátor je toho názoru, že nie je možné sa stotožniť ani s týmto konštatovaním senátu okresného súdu. Prokurátor dáva do pozornosti najmä skutočnosť, že vyjadrenie Ústavu Hrnčiarovce nad Parnou obsiahnuté v hodnotení ohľadom priaznivej resocializačnej prognózy možno hodnotiť, ako strohé, formálne vyjadrenie existencie určitej skutočnosti, bez deklarácie konkrétnych materiálnych dôvodov, ktoré ústav viedli k danému záveru. Na margo uvedeného však dáva do pozornosti taktiež formu páchanej trestnej činnosti zo strany odsúdeného, pre ktorú momentálne vykonáva nepodmienечný trest odňatia slobody, nakoľko práve táto činnosť tvorila nosný zdroj jeho obživy po dlhší čas.

Ďalej je prokurátor toho názoru, že v danom smere sa javí ako irelevantné čestné prehlásenie syna odsúdeného ohľadom poskytnutia ubytovania a „vstupného kapitálu na nový život“ svojmu otcovi. Čo sa týka prísľubu spoločnosti Electro Control Slovakia s.r.o. ohľadom prijatia odsúdeného do zamestnania po výkone trestu odňatia slobody na pozíciu zástupcu pre východný trh, daný prísľub sa prokurátorovi javí ako formálny, hraničiaci s prvkom absurdity, nakoľko v danom prípade podľa vyjadrenia zástupcu samotnej spoločnosti ide o prácu s ľuďmi, t. j. komunikáciu na dennej úrovni s veľkým počtom osôb, prostredníctvom telekomunikačných prostriedkov, osobne a pod., čo si však prokurátor nevie absolútne predstaviť, nakoľko pre sluchovú poruchu odsúdený rozumel minimum z toho, čo sa odprezentovalo na samotnom verejnom zasadnutí, je po tom na úvahe, ako by mohol niesť zodpovednosť za vybavovanie obchodných záležitostí.

Záverom prokurátor poukázal taktiež na hypotetický konštrukt, že odsúdený je osobou s rodinným zázemím predovšetkým vo Vietname, kde žije jeho matka, otec, štyria súrodenci, preto nie je absolútne vylúčené, že odsledovanie jeho správania v prípade akejkoľvek skúšobnej doby v rámci podmienечného prepustenia môže, avšak samozrejme nemusí, byť, značne problematické, časom až nemožné.

Na základe uvedeného prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trnave podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zamietol žiadosť odsúdeného U. V. H., nar. XX.XX.XXXX o jeho podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, alebo podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie a uložil prvostupňovému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienечne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojím správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z VTOS dňa 20.10.2019.

Avšak sťažnostný súd na rozdiel od okresného súdu dospel k jednoznačnému záveru o nesplnení prvej ani druhej materiálnej podmienky. Súd musí hodnotiť prvú materiálnu podmienku komplexne, tzn. počas celého výkonu trestu. I keď samotné správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody je dôležitým ukazovateľom o prevýchove odsúdeného, na ktorý treba prihliadať pri vyhodnocovaní záveru o splnení prvej materiálnej podmienky, je potrebné dodať, že kritérium „dobrého správania“ nie je jediným a ani najpodstatnejším vo vzťahu k podmiennečnému prepusteniu. Krajský súd poukazuje najmä na skutočnosť, že odsúdený bol doposiaľ iba jedenkrát disciplinárne odmenený, a to dňa 17.07.2019, teda cca 3 mesiace pred splnením formálnej podmienky podmiennečného prepustenia, pričom vzhľadom na výšku trestu aký mu bol uložený, možno konštatovať, že mal oveľa viac možností preukázať polepšenie, ktoré by bolo deklarované vyšším počtom disciplinárnych odmien. Ďalej sťažnostný súd uvádza, že z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS možno zistiť, že správanie odsúdeného počas výkonu trestu bolo na požadovanej úrovni. Počas tejto doby dosiahol iba 1 disciplinárnu odmenu a disciplinárne tresty nemá. Sťažnostný súd k tejto podmienke záverom konštatuje, že odsúdený sa len formálne prispôbil podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, avšak jeho správanie nepreukazuje polepšenie (len jedna disciplinárna odmena), v takej miere, ktorú by bolo možné zohľadniť pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení.

Okresný súd však podľa názoru sťažnostného súdu nesprávne vyhodnotil aj splnenie druhej materiálnej podmienky, pretože trestná minulosť odsúdeného odôvodňuje obavu, že v prípade podmiennečného prepustenia nebude viesť riadny život a opätovne sa dopustí trestnej činnosti. Takisto nemožno opomenúť v zmysle 66 ods. 2 Trestného zákona povahu páchanej trestnej činnosti (obzvlášť závažný zločin-drogová trestná činnosť) zo strany odsúdeného, pre ktorú momentálne vykonáva nepodmiennečný trest odňatia slobody, nakoľko práve táto činnosť tvorila nosný zdroj jeho obživy po dlhší čas. Sťažnostný súd je preto toho názoru, že skúsenosť s jeho predchádzajúcim spôsobom života nesvedčí v prospech novej prognózy, že by v prípade prepustenia na slobodu viedol riadny život. Pri posudzovaní druhej materiálnej podmienky prihliadol sťažnostný súd v prvom rade na odpis registra trestov odsúdeného, pričom v tomto smere posudzoval osobu odsúdeného, jeho postoj k spoločenským normám a jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti a v neposlednom rade i charakter a závažnosť spáchanej trestnej činnosti. Rovnako ako okresný prokurátor je aj sťažnostný súd toho názoru, že čestné prehlásenie syna odsúdeného ohľadom poskytnutia ubytovania a vstupného kapitálu na nový život svojmu otcovi je absolútne irelevantné a strohé. Čo sa týka prísľubu spoločnosti Electro Control Slovakia s.r.o. ohľadom prijatia odsúdeného do zamestnania po výkone trestu odňatia slobody na pozíciu zástupcu pre východný trh, sa daný prísľub javí ako hraničiaci s prvkom absurdity, nakoľko v danom prípade podľa vyjadrenia zástupcu samotnej spoločnosti ide o prácu na báze komunikácie na dennej úrovni s veľkým počtom osôb, prostredníctvom telekomunikačných prostriedkov a osobne, čo je však veľmi otáznave, nakoľko ako i prokurátor poukázal, pre sluchovú poruchu odsúdený rozumel minimum z toho, čo sa odprezentovalo na samotnom verejnom zasadnutí, a v tomto smere sa vytvára otázka, ako by mohol niesť zodpovednosť za vybavovanie obchodných záležitostí. Z toho dôvodu považuje aj sťažnostný súd takýto prísľub iba za formálny a nevykonateľný.

Krajský súd záverom dodáva, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po splnení formálnej podmienky bez zreteľa na účel samotného trestu, ktorým je v zmysle § 34 ods1 Trestného zákona ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov spočívajúca v tom, že páchatelovi sa trestom odňatia slobody zabraňuje v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň sa vytvárajú podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život za súčasného odradenia iných od páchania trestných činov. Najpodstatnejšia je potom v konečnom dôsledku úvaha súdu o dôvodnosti predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti na slobode riadny život (život v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti) s minimalizáciou rizika recidívy. Je potrebné zdôrazniť, že právo, aby bolo vyhovené žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie neexistuje, pričom posúdenie splnenia zákonných podmienok podmiennečného prepustenia je čisto vecou úvahy súdu. Skutočnosť, či od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, súd skúma a objasňuje oproti prvej materiálnej podmienke komplexnejšie. Pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky posudzuje súd všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti a taktiež prostredie, v ktorom žil pred spáchaním trestnej činnosti.

Na základe uvedeného sa preto sťažnostný súd nestotožnil s argumentáciou okresného súdu, podľa ktorého skrátene účinky priameho výkonu trestu odňatia slobody, v jeho prípade podmiennečného

prepustenia, splnili účel trestu. S prihliadnutím na ochranu spoločnosti pred páchatel'mi trestnej činnosti, potom sťažnostný súd zamietol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Pretože na základe spisového materiálu krajský súd zistil dôvod na postup podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu v celom rozsahom a vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.